Р Е Ш Е Н И Е
№ 38658

гр. София, 07.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 74 състав,** в публично заседание на 21.09.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **6707** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.2 б.“м“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на А. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Ф.,съдебен адрес: [населено място], [улица],ет.1,ап.2,моб.тел.:[ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка GPAM-1967203 от 05.05.2026г.. постановена от младши автоконтрольор А. Д., отдел Пътна полиция при СДВР, с която по отношение на жалбоподателя е постановно временно спиране от движение на ППС на собственик който допуска,организира или предоставя управлението на МПС на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата отворени за обществено ползване или ги ползва за други цели,освен в съответствие с тяхното предназначение, за срок от 3 месеца.

Иска се отмяна на оспореният акт,като незаконосъобразен,тъй като:

Е постановен в нарушевние на производствените правила – липсва посочена конкретика кога е извършено нарушението – дата.Налице е и разминаване във фактическата обстановка между АУАН и ЗПАМ, като в акта е посочено,че същият е съставен на ул. БЛели Д. за нарушение по чл.104Б т.2 ЗДвП, а в ЗППАМ е пса посочени други улици – А. Б.,Житен и Бакърено шосе.Респ. от тези 4 улици не става ясно къде е извършено нарушението,което води и до незаконосъобразност на заповедта. Същевременно липсва и описание на нарушението,налице саединствено общи,оценъчни квалификации – „увеличи рязко оборотите“, „с цел дрифт“, „поднася наляво и надясно“ и пр.Същевременно сняма посочени обективни факти относно скоростта надвижевние,продължителността на

поднасянето, траекторията на движение,степента на загуба на сцепление,кои са реално застрашените участници и пр.
Липсват доказателства установяващи целенасочено използване пътя за цели различни от предназцначението му и доказващи извършването на нарушение.
Оспорва се още,че жалбоподателят не е правил десен завой от ул. А. Б. към ул.Бели Д. а е извърщен ляв завой.
Ответната страна не изцразява ставновище по жалбата.
Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 172 ал.5 вр. чл. чл. 171 т.2 б.“м“ от ЗДвП в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.
По съществото на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка,съдът съобрази и приема:
С оспорваната Заповед е установено, че спямо жалбоподателят е съставен АУАН № GA 5212215, затова,че А. Д., на 05.05.2026г. около 01:05ч. в [населено място] по [улица]с посока на движение от ул. Житен към ул. Бакърено шосе управлява лек автомобил М. Ц200, рег. [рег.номер на МПС] ,като на кръстовището с ул.Бели Д. при маневра десен завой умишлено увеличава оборотите на двигателя с цел превъртане задните задвижващи гуми като поднася наляво и надясно сц цел дрифт по цялата надлъжна ос на завоя,ао загубва сцеплението на гумите с пътната настилка с което създава непосредствена опасност от възникване на ПТП и застрашава живота и здравето на останалите умчастници в движението.
На тази база и на основание чл.171 т.2 б.“М“ от ЗДвП по отношение на г-н Д. е приложена мярка „временно спиран от движение на ППС на собственик,който допуска,организира или предоставя управление на МПС на лице за участие в нерегламентирани състезания по пъщита за обществено ползване или ги ползва за други цели,освен в съответствие с тяхното предназначение, за срок от 3 месеца“.
Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.
Видно от Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 513з-12086 от 14.10.2025 г. на директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел "Пътна полиция" при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР.
Оспорената по делото заповед е издадена от младши автоконтрольор в отдел "Пътна полиция" – СДВР, като за него е приложена и заповед № 513-9636 от 13.09.2024г. на директора на СДВР с която е преназначен на длъжност младши автоконтрольор,първа степен, отдел ПП на СДВР. Поради това следва да се приеме, че е налице компетентност на административния орган за прилагане на принудителната административна мярка.
Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите се реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за

прилагане на ПАМ.
Поради това, съдът приема, че изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено.
Относно наличието на фактически и правни основания, то извън изложеното в самата заповед следва да се има предвид още,че съгласно Тълкувателно решение №16/1975 г. на ОСГК на ВС, което не е загубило актуалност и след приемането на АПК, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт, например в съобщението до страните, или в друг документ към изпратената преписка. Противно на твърденията на жалбоподателя процесно оспорваната заповед съдържа препращане към съставеният спрямо жалбоподателят АУАН, изрично е посочено,че същият е взет предвид, и от този акт се установяват всички необходими за обосновката на акта обстоятелства. В този смисъл процесната заповед е мотивирана. И от тези данни ясно е установява и датата и часа и местоположението и обстоятелствата при които е извършено и установено нарушението и в какво се изразява то. При съпоставка между процесната зопевид и АУАН съдът не установява разминаване във фактическата обстановка подобно на твърдяното от жалбоподателя. Описанието е напълно единтечно,като единствено в процесната заповед не е посочен част на нарушението,но предвид референцията към АУАН и факта,че АУАН е част от преписката по постановяване на ката и жалбоподателят е запознат с него, то часът му е напълно известен.
Скоростта на автомобила е ирелевантна,предвид факта,че съставената ПАМ не третира превишена скорост, а управление на автомобила тип дрифт водещо до превъртане на колелата и загуба на сцепление, което в завой може да се извърши и с не толкото висока скорост, предвид факта,че промяната на посоката при завой съчетана и с по-ниска скорост е в състояние да доведе до дисбаланс и поднасяне на автомобила, особено при предварително форсиране на двигателя.
Протино на твърденията на жалбоподателя използваните описателни в заповедта,като „увеличи рязко оборотите“, „с цел дрифт“, „поднася наляво и надясно“ и пр. представляват точно и ясно характиризиране на фактите и обстоятелствата. Нито подължителността на поднасянето,нито траекторията на движение и степента на загуба на сцепление са обстоятелства нужаещи се от конкретно посочване,още по-малко доказане-. Процесната заповед не може и не следва да съдържа описание като ПТП експертиза където евентуално някои от тези обстоятелства биха могли да бъдат относими и необходими за изясняване на обстоятелствата.
Загубата на сцепление води до опасност дори и за секунда в този смисъл ответника не дължи описание наникакви измервателни характиристики в заповедта. При рязко фирсиране и дрифтене,особено в завой,особено по надлъжната ос на шосето дори леко отклонение от траекторията може да предизвика ПТП и в този смисъл,дори и минималната згуба на сепление би могла да доведе од още по-нежелани последици.
Що се касае до листата на посочване на останалите застрашени участници в дивежнието,следва да се посочи,че нарушение като процесното е нарушение напоставяне в опасност при посто извършване.Пътищата отворени за обществено ползване,особено в градската пътна мрежа, нямат състезателен или шоу характери в този смисъл всяко отклонение от правилата за движение,особено като описаното, представлява нарушение по смисъла на закона.
Като продължение:
Съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по

пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като в т. 2, б. "м" от същия закон е визирана хипотезата на временно спиране от движение на ППС на собственик, който допуска, организира или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари – за срок три месеца.
Нарушението на жалбоподателя, констатирано с АУАН, който е редовно съставен, има доказателствена сила до доказване на противното. Актът е съставен от компетентен орган, има необходимото съдържание, както и са спазени разпоредбите на чл. 40-43 от ЗАНН за съставянето му. Описаните в акта фактически обстоятелства за извършеното нарушение по ЗДвП досежно начина на управление на МПС съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на оспорената заповед. Целта на приложената ПАМ има превантивен характер – да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява административно наказание. В хода на инициираното съдебно производство по обжалване на ПАМ жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства, че отразеното в АУАН не отговаря на действителността, поради което отразените в АУАН фактически обстоятелства не са опровергани.
По искане на жалбоподателя е проведен разпит на свидетел,чиито показания по никакъв начин не променят дотук изложеното,тъй като:
Същият заявява,че се е возел на задната седалка зад пасажера,т.е. на място от което не може да установи категорично и възприеме непротиворечиво дали едно внезапно отклонение в траекторията на движение на колата се дължи на натискане на газта от шофьора или поради поднасяне поради настъпване на релси. Още повече,че в споказанията си той заявява „А. караше със съборазена скорост, гонейки оранжев светофар“… Показание разкриващо противоречие относно това как следва да се квалифицира поведението на шофьора – като нормално придвижване,което изключвна гонене на светофар, или обратното.
Като продължение:
Посочената мярка - временно спиране от движение на пътно превозно средство на собственик е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 2, б. "м" от ЗДвП, която следва да бъде наложена на собственика на МПС. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка. Жалоподателят не оспорва нито един от посочените и описани в заповедта и АУАН факти и обстоятелства досежно наличието на конкретно поведение. В този смисъл и като съборази,че същото е противоправно по своят характер,съдът счита,че мярката,като предвидена да изпълнява превантивна и преустановилна функция е постановена в съответствие с материалният закон и неговата цел.
Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от неправоспособен водач.
При този изход от спора съответна на нормчата на чл.143 ал.3 АПК е претенцията на ответника за присъждане юрисконсултско възнаграждение. Предвид факта,че представителството се изразява единствено в депозирани писмени бележки, то стойността на възнаграждението следва да бъде определена в минимален размер, а именно –

200лв/съобразно чл.24 изр. първо от НЗПП/. Съдът следва да присъди сумата в лева,съобразно нормативно разписаното /при очевидно нежелание или преценка на законодателя за липса на необходимост от актуализиране на уредбата/, а начина на нейното конвертиране е въпрос по изпълнение на плащането.

По изложените съображения, Административен съд – София град, 74 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка GPAM-1967203 от 05.05.2026г.. постановена от младши автоконтрольор А. Д., отдел Пътна полиция при СДВР.

ОСЪЖДА А. Д., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 200/двеста/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.